

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Jabłoński

Protokolant: Agata Zielińska

z udziałem Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-Ś. w G. A. M.

po rozpoznaniu na rozprawie dniach 21 maja, 7 sierpnia i 22 października 2015 roku sprawy

J. S., syna F. i B., z domu Piór,

urodzonego w dniu (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 22 października 2014 roku w G. przy ul. (...), w celu zmuszenia funkcjonariuszy Policji sierż. P. G. i sierż. sztab. I. T. do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci legitymowania stosował przemoc w postaci uderzenia ręką w dłoń interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz odpychania ich, znieważając ich jednocześnie podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, przy czym czynu tego dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o przestępstwo z art. 224 §2 k.k. w zb. z art. 226 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 31 §2 k.k.,

2. w nieustalonym okresie, nie wcześniej niż od 2013 roku i nie później niż do dnia 22 października 2014 roku w G. w salonie sieci O. przy ul. (...), działając ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, znieważył I. P. słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, przy czym czynu tego dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 216 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 31 §2 k.k.

I. ustalając, że oskarżony dopuścił się czynu zarzucanego mu w punkcie I. aktu oskarżenia kwalifikowanego z art. 224 §2 k.k. w zb. z art. 226 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 31 §2 k.k. oraz czynu zarzucanego mu w punkcie II. aktu oskarżenia kwalifikowanego z art. 216 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 31 §2 k.k. i uznając, że wina i społeczna szkodliwość w zakresie tych czynów nie są znaczne przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 66 §1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umarza postępowanie wobec oskarżonego na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

II. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 67 §2 k.k. w okresie próby oddaje oskarżonego pod dozór kuratora;

III. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 67 §3 k.k. zobowiązuje oskarżonego do przeproszenia w terminie 3 (trzech) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku pokrzywdzonych P. G. i I. T. w piśmie przesłanym na adres Komendy Miejskiej Policji w G. przy ulicy (...) oraz pokrzywdzoną I. P. w piśmie przesłanym na adres salonu (...) w G. przy ulicy (...);

IV. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 67 §3 k.k. zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się w całym okresie próby od zbliżania się do pokrzywdzonej I. P. na odległość bliższą niż 50 (pięćdziesiąt) metrów;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 629 k.p.k., art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 508,62 zł (pięćset osiem złotych sześćdziesiąt dwa grosze) tytułem kosztów sądowych, w tym opłata w kwocie 60 zł (sześćdziesiąt złotych).

Sygnatura akt II K 62/15

UZASADNIENIE

W związku ze złożeniem przez obrońcę oskarżonego wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie w części – co do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie V. orzeczenia – Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej tej części wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć.

Sąd zważył, co następuje.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 508,62 zł tytułem kosztów sądowych, w tym - kwota 20,00 zł tytułem ryczałtu za doręczenia w postępowaniu przygotowawczym na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 663 z późn. zm.); kwota 30,00 zł za uzyskanie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2014 poz. 861); kwota 189,26 zł tytułem wynagrodzenia biegłego psychiatry A. K. (k. 80); kwota 189,36 zł tytułem wynagrodzenia biegłego psychiatry M. W. (k. 80); kwota 20,00 zł tytułem ryczałtu za doręczenia w postępowaniu sądowym na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 663 z późn. zm.), a także kwota 60 zł tytułem opłaty.

Zgodnie z art. 627 k.p.k., od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. Jednocześnie, na podstawie art. 629 k.p.k., przepis art. 627 k.p.k. i 628 k.p.k., stosuje się odpowiednio w razie warunkowego umorzenia postępowania, a w sprawach z oskarżenia prywatnego - również w razie umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.

Zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.), w razie warunkowego umorzenia postępowania oskarżony obowiązany jest uiścić opłatę w wysokości od 60 zł do 100 zł. Zgodnie z art. 17 ust. 1 wspomnianej wyżej ustawy, do zwolnienia od opłat stosuje się odpowiednio przepisy o zwolnieniu od kosztów postępowania karnego.

Z przepisów kodeksu postępowania karnego wynika, iż regułą winno być obciążenie skazanego kosztami procesu, zaś czymś wyjątkowym zwolnienie od ponoszenia tych kosztów. Zwolnienie takie może nastąpić jedynie przy zaistnieniu przesłanek wskazanych w art. 624 § 1 k.p.k., gdy istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie tych kosztów byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28 czerwca 2012 r., II AKa 98/12, LEX nr 1217813; por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 13 listopada 2014 r., II AKa 232/14, Legalis nr 1169115, por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2004 r., WZ 66/04, Legalis nr 106813).

Podkreślić należy, iż przesłanką zwolnienia na podstawie art. 624 k.p.k. od zapłaty kosztów sądowych jest stwierdzenie podstaw do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów. Nie jest więc konieczne stwierdzenie, że oskarżony nie uiści tych kosztów lub że nie będzie można ich ściągnąć w drodze egzekucji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, II AKa 93/06, LEX nr 283409). W przepisie art. 624 § 1 k.p.k. ustawodawca, wskazując na względy słuszności, miał na myśli okoliczności niezwiązane ze złą sytuacją materialną strony, gdyż do niej odnoszą się pozostałe przesłanki zwolnienia wskazane w art. 624 § 1 k.p.k. (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach dnia 7 marca 2013 r., II AKa 470/12, LEX nr 1294785).

Zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych uzasadnione zbytnią uciążliwością tego obowiązku, wymaga porównania sumy kosztów i dochodów oskarżonego. Gdy nie ustala się, ile wynoszą, zwolnienie nie jest uzasadnione (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 11 marca 2003 r., II AKA 43/03, Legalis nr 59303).

Oskarżony podał, że posiada wykształcenie zawodowe – z zawodu jest cieślą. Jest rencistą powypadkowym. Otrzymuje rentę wysokości 1680 zł miesięcznie, nie posiada innych źródeł utrzymania, nie posiada również majątku. Oskarżony jest rozwiedziony – ma dwoje dorosłych dzieci. J. S. jest po urazie w wypadku samochodowym, choruje na padaczkę pourazową, ma problemy kardiologiczne i neurologiczne.

Zdaniem Sądu, sytuacja rodzinna oskarżonego jest ustabilizowana. Oskarżony nie miał nikogo na utrzymaniu – na co wskazywał jego stan cywilny oraz fakt posiadania dorosłego już potomstwa. Sytuacja majątkowa oskarżonego i wysokość uzyskiwanych dochodów pozostają w ścisłym związku z jego stanem zdrowia. Wszak otrzymywane przez niego comiesięczne świadczenie w postaci renty stanowić ma rekompensatę w związku ze stwierdzonym stanem zdrowia i jego następstwami.

Zasądzone od oskarżonego koszty sądowe w kwocie 508,62 zł – w tym opłata w kwocie 60 zł mieszczą się w granicach możliwości ich uregulowania. Zdaniem Sądu, uiszczenie tych kosztów nie będzie stanowiło zbytnej uciążliwości. Przede wszystkim należy podkreślić, iż podana kwota nie przekracza miesięcznych dochodów oskarżonego. Oskarżony wskazał na szereg dolegliwości, które niewątpliwie wiążą się z koniecznością zakupu leków. Niemniej jednak, zasądzona kwota kosztów sądowych stanowi około 30% miesięcznego dochodu oskarżonego. Podana proporcja – zważywszy na uwzględnienie jedynie miesięcznego okresu rozliczeniowego – prowadzić musiała do uznania, iż sytuacja majątkowa oskarżonego i wysokość jego dochodów nie stanowią podstawy do zwolnienia J. S. od kosztów sądowych, w tym od opłaty.

W ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie, nie zaistniała również ostatnia z podanych przesłanek – to jest względy słuszności. Oskarżony, swoim zachowaniem, w żadnej mierze nie zmniejszył kosztów postępowania, jak i nie usprawnił toku jego prowadzenia.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w punkcie V. wyroku.